

steren har anmodet Politidirektøren om en Redegørelse, som han derefter har overladt D.K. til gennemlæsning. Der er absolut intet mere at stille op.

Petrea Holt: I Aalborg fik den kvindelige Læge Dr. Sonne tidligere alle saadanne Undersøgelser af Kvinder; men nu faar hun kun ganske enkelte. Hun har i den Anledning forespurgt Ministeren, hvad der skal forstaas ved den tvungne Undersøgelse.

Emilie Buchwald: Politidirektøren gaar uden om Sagen ved kun at holde sig til det andet Punktum i Paragraffen. Vi maa kunne svare, at vi har debatteret Sagen her paa Mødet og er blevet enige om, at vi finder, Politimyndighederne gaar uden om Sagens Kerne, idet de glemmer, at for at man kan vide, om en Undersøgelse er tvungen eller ej, maa Kvinderne først spørges, om de vil give deres Samtykke til Undersøgelsen.

Thora Pedersen foreslaar, at Formanden, Frk. Buchwald, Fru Dagmar Nielsen og Dr. Eli Møller danner et Udvalg, der undersøger Sagen og former en Skrivelse.

Dette vedtages.

I Anledning af Formandens Meddelelse om, at hun ikke ønsker Genvalg, udtaler mange af Fællesstyrelsen deres Sorg over denne Beslutning, idet de giver Udtryk for deres absolutte Tillid til og Tryghed ved Fru Elisa Petersens Førerskab og søger at overtale hende til at vedblive som Formand.

Elisa Petersen ønsker kun at udtale, at Beslutningen er taget.

ad 2. Udvalgsberetninger

a) Det politiske Udvalg.

Marie Hjelmer: De var jo næsten alle til Stede ved Udvalgets Møde i Gaar; alle Distriktsformændene var der, saa jeg behøver ikke komme alt for nær ind paa det. Jeg kan meddele, at vi trods store Betæneligheder, Angstelser o.s.v. naaede, at alle var villige til at tage Arbejdet for politisk Oplysning op, og vi vil nu se, hvad vi kan gøre. Vi har anmodet Fru Hedegaard om at faa udarbejdet en nærmere Plan og Forslag at arbejde efter; det Arbejde, som er gjort i det fynske Distrikt maa tjene os til Forbillede. Det er ganske overordentlig, hvad det er udrettet paa Fyn; de har faaet ikke alene Valgkredsene organiseret, men er naaet endnu videre ud, de har faaet udpeget over 200 Kvinder og har haft et stort Møde i Odense. Det kan jo nok opmuntre andre. - De Betæneligheder, der var mest fremme, var, at dette Arbejde skulde skade D.K. Det, der er det vanskeligste, er jo, som Fru Holt fremhæver, at det paa Egne, hvor et Parti er næsten eneraadende, skal komme til at se ud, som om D.K. kun arbejder for dette Parti; men da gælder det jo om at passe paa og at finde de Kvinder fra andre Partier, der er til Stede.

Saa er der det økonomiske Spørgsmaal. Det maa jo koste noget, og hvem skal bære Udgifterne? De enkelte Kredse er meget daarligt stillet, og Fælleskassen magter det ikke. Jeg tror, de Udgifter, der er uundgaaelige, maa bæres af de Personer, der paatager sig Arbejdet.

Vi mente, det vilde være rart at faa en Plan at arbejde efter, som kunde give lidt Ensartethed, selv om Arbejdet jo nok maa foregaa forskelligt de forskellige Steder, nogle Steder gennem Diskussionsklubber, andre ved Møder, atter andre ganske privat. Det maa vi overlade til de ledende rundt omkring. - Mødet i Gaar overtraf mine Forventninger, jeg havde ikke ventet, vi vilde faa den Tilslutning; men det viste sig, at der hos Distriktsformændene var Vilje til at tage fat. Vi skal ikke slaa for stort op, ikke give Pressen det ihænde, men saa stille som muligt gøre Begyndelsen.

Ida Holck: M.H.t. Udgifterne antager jeg, vi skal kunne gøre det. I Anledning af Bemærkningen om Tilslutning vil jeg imidlertid sige, at naar man sidder herinde og vedtager noget, gaar man selvfølgelig hjem og forsøger; men jeg tror ikke paa Resultatet!

Thora Pedersen: Hvis der kommer nogen Tryksag ud m.H.t., hvorledes Arbejdet tænkes sat i Gang, var det saa ikke rigtigt, den blev sendt